

გ ა ნ ჩ ი ნ ე ბ ა

საქართველოს სახელით

30 სექტემბერი, 2019 წელი
თბილისი

ქ.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატა

მოსამართლე - ხატია არდაზიშვილი

სხდომის მდივანი - გიორგი სანიკიძე

აპელანტი (მოპასუხე) - სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიურო
წარმომადგენელი - მ-----ე

მოწინააღმდეგე მხარე (მოსარჩელე) - თ-----ი

მესამე პირი - შპს „მ-----ი“

დავის საგანი - ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის
ბათილად ცნობა

გასაჩივრებული გადაწყვეტილება - თბილისის საქალაქო სასამართლოს
ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2019 წლის 18 იანვრის გადაწყვეტილება

აპელანტის მოთხოვნა - გაუქმდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2019
წლის 18 იანვრის გადაწყვეტილება და ახალი გადაწყვეტილების მიღებით
სარჩელი არ დაკმაყოფილდეს

1. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების დასკვნებზე მითითება

1.1. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილი:

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2019

წლის 18 იანვრის გადაწყვეტილებით თ-----ის სარჩელი დაკმაყოფილდა; ბათილად იქნა ცნობილი საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 06 ივნისის №SP1----- ბრძანება დავალიანების გადახდევენების შესახებ.

1.2. დასკვნები ფაქტობრივ გარემოებებთან დაკავშირებით

1.2.1. შპს „მ-----მა“ დავალიანების გადახდევენების შესახებ განცხადებით მიმართა მოპასუხე - აღსრულების ეროვნულ ბიუროს და მოითხოვა გამარტივებული წარმოების გზით თ-----ის დავალიანების - 4161.99 ლარის, ასევე სააპლიკაციო საფასურის - 100 ლარის დაკისრების მიზნით გადახდევენების შესახებ ბრძანების გამოცემა, საიდანაც მოთხოვნის ძირითადი თანხაა - 350 ლარი, სარგებელი - 70 ლარი, პირგასამტეხლო - 4161.99 ლარი.

შპს „მ-----მა“ განცხადებას დაურთო განაცხადი ონლაინ სესხზე, საგადახდო დავალება, სესხის ხელშეკრულება, მოთხოვნის დათმობის ხელშეკრულება, მინდობილობა, ამონაწერი სამეწარმეო რეესტრიდან, შპს „მ-----ის“ ლარის ანგარიშის რეკვიზიტები.

1.2.2. აღსრულების ეროვნულმა ბიურომ წერილობითი შეტყობინება გაუგზავნა თ-----ს, რომლითაც აცნობა გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ და 10 კალენდარული დღე განუსაზღვრა სათანადო რეაგირებისათვის. აღნიშნული შეტყობინება 2018 წლის 22 მაისს ჩაიბარა თ-----ის ბეზიამ - თ-----მა. თ-----ს აღსრულების ეროვნულმა ბიურომ წერილობითი შეტყობინება გაუგზავნა ასევე მისამართზე ქ. თბილისი, ვ-----, რომლიდანაც დაბრუნდა გზავნილი, რომ მეზობლების განცხადებით ადრესატი არ ცხოვრობს ამ მისამართზე. ამდენად, კორესპონდენცია კურიერის მიერ უკან იქნა დაბრუნებული ჩაუბარებლობის გამო.

1.2.3. 2018 წლის 6 ივნისს მოპასუხე - აღსრულების ეროვნულმა ბიურომ გამოსცა ბრძანება №SP1----- დავალიანების გადახდევენების შესახებ, რომლითაც თ-----ს დაეკისრა 4681.99 ლარის გადახდა შპს „მ-----ის“ სასარგებლოდ.

1.2.4. საქმეში წარმოდგენილი 2015 წლის 23 მარტს შპს „K---სა“ და თ-----ს შორის ელექტრონული განაცხადის საფუძველზე დადებული სესხის ხელშეკრულების თანახმად, რესპოდენტის მისამართია ქ. თბილისი, ვ-----. აღნიშნული მისამართია ასევე მითითებული საქართველოს ცენტრალური საარჩევნო კომისიის შესაბამის ვებ-გვერდზე. თ-----ს მოცემულ მისამართზე გაეგზავნა შეტყობინება, თუმცა არ ჩაბარდა. რესპოდენტს შეტყობინება ასევე გაეგზავნა 2018 წლის 19 მაისს მისამართზე: დ-----ს. საქართველოს ფოსტის დასტურით ირკვევა, რომ აღნიშნული გზავნილი ჩაიბარა ბეზიამ - თ-----მა.

1.2.5. საქმეში წარმოდგენილი ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ ცნობით (სამედიცინო დოკუმენტაცია ფორმა NIV -100/ა) თ-----ის მიმართ დადგენილია შემდეგი დიაგნოზი: მ-----

მოკლე ანამნეზის მიხედვით პაციენტს 15 წელია აღენიშნება ავადმყოფური მდგომარეობა. აღენიშნება ა-----

-----ას.

1.3.1. საქალაქო სასამართლოს განმარტებით, ფულადი თანხის დავალიანების გადახდევენების შესახებ მოთხოვნებთან დაკავშირებით გამარტივებული წარმოების წესსა და პირობებს განსაზღვრავს „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონი. აღნიშნული კანონის 91² მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, აღსრულების ეროვნული ბიურო XVI¹ თავით დადგენილი წესით ახორციელებს გამარტივებულ წარმოებას ფულადი თანხის დავალიანების გადახდევენების შესახებ მოთხოვნებთან დაკავშირებით.

აღნიშნული კანონის 91⁴ მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, დავალიანების გადახდევენების შესახებ განცხადება, რომელიც გამარტივებული წარმოების დაწყების საფუძველია, მიზნად უნდა ისახავდეს აღსრულების ეროვნული ბიუროს თავმჯდომარის მიერ დავალიანების გადახდევენების შესახებ ბრძანების გამოცემას. ამავე მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, დავალიანების გადახდევენების შესახებ განცხადება უნდა შეიცავდეს: ა) მხარეებისა და მათი წარმომადგენლების (თუ საქმეში წარმომადგენელი მონაწილეობს) დასახელებას, პირად/საიდენტიფიკაციო ნომერს, მისამართს (ფაქტობრივ საცხოვრებელ ან/და საქმიანობის ადგილს), სხვა ცნობილ საკონტაქტო მონაცემებს; ბ) აპლიკანტის საბანკო რეკვიზიტებს; გ) აპლიკანტის მოთხოვნას; დ) დოკუმენტების ჩამონათვალს, რომელთა მეშვეობითაც აპლიკანტი ასაბუთებს თავის მოთხოვნას და რომლებიც ერთვის დავალიანების გადახდევენების შესახებ განცხადებას; ე) მითითებას იმის შესახებ, ითხოვს თუ არა აპლიკანტი გამარტივებული წარმოებისას გაწეული დამატებითი ხარჯის (რომელიც შედგება სააპლიკაციო და ყადაღის დადებისათვის გათვალისწინებული საფასურებისაგან) ანაზღაურებას; ვ)

მითითებას იმის შესახებ, რომ დაყენებული მოთხოვნა არ არის დამოკიდებული აპლიკანტის მიერ რაიმე საპასუხო ვალდებულების შესრულებაზე, ან რომ მან ასეთი ვალდებულება უკვე შეასრულა; ზ) მითითებას იმის შესახებ, ითხოვს თუ არა აპლიკანტი დავალიანების გადახდევის შესახებ ბრძანების აღსრულებას; თ) მითითებას იმის შესახებ, ითხოვს თუ არა აპლიკანტი მოთხოვნის უზრუნველყოფის ღონისძიების სახით ყადაღის დადებას; ი) აპლიკანტის ან მისი წარმომადგენლის ხელმოწერას.

სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ შპს „მ-----მა“ დავალიანების გადახდევის შესახებ განცხადებით მიმართა მოპასუხე - აღსრულების ეროვნულ ბიუროს და მოითხოვა გამარტივებული წარმოების გზით თ-----ის დავალიანების - 4161.99 ლარის, ასევე სააპლიკაციო საფასური - 100 ლარის დაკისრების მიზნით გადახდევის შესახებ ბრძანების გამოცემა, საიდანაც მოთხოვნის ძირითადი თანხაა - 350 ლარი, სარგებელი - 70 ლარი, პირგასამტეხლო - 4161.99 ლარი. შპს „მ-----მა“ განცხადებას დაურთო განაცხადი ონლაინ სესხზე, საგადახდო დავალება, სესხის ხელშეკრულება, მოთხოვნის დათმობის ხელშეკრულება, მინდობილობა, ამონაწერი სამეწარმეო რეესტრიდან, შპს „მ-----ის“ ლარის ანგარიშის რეკვიზიტები.

„სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 91⁷ მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, აღსრულების ეროვნული ბიურო განცხადების რეგისტრაციიდან 5 სამუშაო დღის ვადაში ატყობინებს რესპონდენტს მის წინააღმდეგ გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ, ხოლო მე-2 პუნქტით განსაზღვრულია გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ შეტყობინების სავალდებულო რეკვიზიტები, კერძოდ იგი უნდა უნდა შეიცავდეს: ა) გამარტივებული წარმოების ნომერს; ბ) აპლიკანტის დასახელებას, დაყენებულ მოთხოვნას და მოთხოვნის საფუძველს; გ) მითითებას იმის შესახებ, რომ რესპონდენტი ვალდებულია შეტყობინების მიღებიდან 10 კალენდარული დღის ვადაში სრულად დაფაროს დავალიანება, თუ მოთხოვნას მართებულად მიიჩნევს, ან განახორციელოს ქვემოთ ჩამოთვლილ მოქმედებათაგან ერთ-ერთი: გ.ა) დაფაროს დავალიანების ნაწილი, თუ მოთხოვნას ნაწილობრივ მართებულად მიიჩნევს; გ.ბ) განაცხადოს წერილობითი პროტესტი აპლიკანტის მოთხოვნის წინააღმდეგ, თუ არ ეთანხმება მოთხოვნას; გ.გ) წერილობით აღიაროს მოთხოვნა სრულად, თუ მოთხოვნას მართებულად მიიჩნევს; გ.დ) წერილობით აღიაროს მოთხოვნის ნაწილი, თუ მოთხოვნას ნაწილობრივ მართებულად მიიჩნევს; გ.ე) წარადგინოს განცხადება მორიგების შეთავაზების შესახებ; დ) განმარტებას იმის შესახებ, თუ რა სამართლებრივი შედეგი მოჰყვება დავალიანების გადახდევის შესახებ ბრძანების გამოცემას; ე) გამარტივებული წარმოების საფასურის ოდენობას, ანგარიშსწორების წესს და აღსრულების ეროვნული ბიუროს საბანკო რეკვიზიტებს.

სასამართლომ ასევე მიუთითა "სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ" საქართველოს

კანონის 91⁷ მუხლის მე-10 პუნქტზე, რომელიც განსაზღვრავს, რომ გამარტივებული წარმოებისას გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ შეტყობინება რესპონდენტს ჩაბარდება საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსით დადგენილი წესით. დაუშვებელია რესპონდენტისათვის გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ შეტყობინების საჯარო გამოცხადების გზით ცნობება.

სასამართლო შეტყობინებისა და დაბარების წესი რეგლამენტირებულია საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის VIII თავით. მითითებული საკანონმდებლო აქტის 71-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლო უწყება ადრესატს ბარდება მხარის მიერ მითითებული ძირითადი მისამართის (ფაქტობრივი ადგილსამყოფლის), ალტერნატიული მისამართის, სამუშაო ადგილის, სასამართლოსთვის ცნობილი სხვა მისამართის ან მხარეთა შეთანხმებით გათვალისწინებული ჩაბარების განსხვავებული წესის მიხედვით. ამავე კოდექსის 74-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, თუ სასამართლო უწყების ჩამბარებელმა სასამართლოში გამოსაძახებელი პირი ვერ ნახა მხარის მიერ მითითებულ მისამართზე, იგი უწყებას აბარებს მასთან მცხოვრებ ოჯახის რომელიმე ქმედუნარიან წევრს, ხოლო თუ უწყება ბარდება სამუშაო ადგილის მიხედვით – სამუშაო ადგილის ადმინისტრაციას, ამ კოდექსის 73-ე მუხლის მე-8 ნაწილით დადგენილი წესით, გარდა იმ შემთხვევებისა, როცა ისინი განსახილველ საქმეში მონაწილეობენ, როგორც მოწინააღმდეგე მხარეები. უწყების მიმღები ვალდებულია უწყების მეორე ეგზემპლარზე აღნიშნოს თავისი სახელი და გვარი, ადრესატთან დამოკიდებულება და დაკავებული თანამდებობა. უწყების მიმღები ასევე ვალდებულია უწყება დაუყოვნებლივ ჩააბაროს ადრესატს. უწყების ამ ნაწილით გათვალისწინებული პირისათვის ჩაბარება ჩაითვლება უწყების ადრესატისათვის ჩაბარებად, რაც დასტურდება უწყების მეორე ეგზემპლარზე უწყების მიმღების ხელმოწერით.

სასამართლომ განმარტა, რომ ზემოაღნიშნული ნორმის მიხედვით, უწყება ადრესატისათვის ჩაბარებულად რომ მივიჩნიოთ, უპირველესად, აუცილებელია, რომ უწყება მიტანილ იქნეს ადრესატის მიერ მითითებულ მისამართზე. მეორე აუცილებელი პირობაა, რომ ადგილზე არმყოფი ადრესატის ოჯახის ქმედუნარიანმა წევრმა (უწყების მიმღებმა) ჩააბაროს უწყება და უწყების მეორე ეგზემპლარზე აღნიშნოს თავისი სახელი, გვარი, ადრესატთან დამოკიდებულება და ეს ხელმოწერით დაადასტუროს. თუ აღნიშნული პირობები დაცულია, მაშინ უწყება ადრესატისათვის ჩაბარებულად მიიჩნევა.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, თითოეულმა მხარემ უნდა დაამტკიცოს გარემოებანი, რომლებზედაც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნებსა და შესაგებელს.

მოცემულ შემთხვევაში, საქმეში არსებული მტკიცებულებებით, მხარეთა განმარტებებით სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ გზავნილი ჩაბარდა

პირს, რომელსაც არ ჰქონდა უნარი სრულად გაეცნობიერებინა საკუთარი პასუხისმგებლობა და გზავნილის ჩაბარებით აღებული ვალდებულება მისი შვილიშვილისათვის გადაცემის შესახებ, შესაბამისად, გზავნილი არ შეიძლება მიჩნეულ იქნეს ზემოაღნიშნული ნორმებით გათვალისწინებული უფლებამოსილი პირისათვის ჩაბარებულად, რომელსაც შეიძლებოდა ადრესატისათვის გზავნილის გადაცემის თაობაზე ვალდებულებისა და პასუხისმგებლობის გაცნობიერების უნარით ემოქმედა.

ამრიგად, სასამართლოს მოსაზრებით, ვინაიდან მოსარჩელის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებებით უდავოდ დასტურდება, რომ სასამართლოს გზავნილის მიმღები პირის ქმედენარიანობაში ეჭვის შეტანის საფუძველი არსებობს, აღნიშნული გზავნილი თ-----ს ჩაბარებულად ვერ ჩაეთვლება. ამდენად, თ-----ისათვის ჩაბარებული კორესპონდენცია ვერ ჩაითვლება კანონით დადგენილი წესით მოსარჩელისათვის ჩაბარებულად, რაც უდავოდ წარმოადგენს გამარტივებული წარმოებისათვის დადგენილი პროცედურის დარღვევას.

1.3.2. საქალაქო სასამართლომ მიუთითა, რომ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის საფუძველები რეგლამენტირებულია საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-60¹ მუხლით, რომლის პირველი ნაწილი ადგენს, რომ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი ბათილია, თუ იგი ეწინააღმდეგება კანონს ან არსებითად დარღვეულია მისი მომზადების ან გამოცემის კანონმდებლობით დადგენილი სხვა მოთხოვნები. ამასთან, კანონმდებელი მითითებული მუხლის მე-2 ნაწილში აზუსტებს, რომ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის მომზადების ან გამოცემის წესის არსებით დარღვევად ჩაითვლება ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა ამ კოდექსის 32-ე ან 34-ე მუხლით გათვალისწინებული წესის დარღვევით ჩატარებულ სხდომაზე ან კანონით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული წარმოების სახის დარღვევით, ანდა კანონის ისეთი დარღვევა, რომლის არარსებობის შემთხვევაში მოცემულ საკითხზე მიღებული იქნებოდა სხვაგვარი გადაწყვეტილება.

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, თუ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი ან მისი ნაწილი კანონს ეწინააღმდეგება და ის პირდაპირ და უშუალო (ინდივიდუალურ) ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას, ან ინტერესს ან უკანონოდ ზღუდავს მის უფლებას, სასამართლო ამ კოდექსის 22-ე მუხლში აღნიშნულ სარჩელთან დაკავშირებით გამოიტანს გადაწყვეტილებას ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის შესახებ.

სასამართლომ ასევე მიუთითა „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 91⁹ მუხლის მე-3 პუნქტზე, რომელიც ადგენს, რომ დავალიანების გადახდევინების შესახებ ბრძანების გასაჩივრება დაიშვება იმ შემთხვევაში, თუ

არსებითად დარღვეულია გამარტივებული წარმოების ამ თავით დადგენილი პროცედურა. ამავე კანონის 91⁷ მუხლის მე-4 პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, თუ რესპონდენტი არ განახორციელებს ამ მუხლის მე-2 პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტით განსაზღვრულ არც ერთ მოქმედებას - დავალიანების გადახდევენების შესახებ ბრძანება გამოიცემა მოთხოვნის სრულ ოდენობაზე.

ყოველივე ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, სასამართლომ მიიჩნია, რომ თ-----ის მიმართ მიმდინარე გამარტივებული წარმოების პროცესში ადგილი ჰქონდა არსებითი ხასიათის პროცედურის დარღვევას, ამ დარღვევების გათვალისწინებით მოპასუხე არ იყო უფლებამოსილი გამოეცა ბრძანება დავალიანების გადახდევენების შესახებ, რაც უდავოდ წარმოადგენს გასაჩივრებული ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ - სამართლებრივი აქტის საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 06 ივნისის № SP1----- ბრძანების ბათილად ცნობის საფუძველს. ამდენად, სასამართლოს მოსაზრებით, სარჩელი საფუძვლიანია და უნდა დაკმაყოფილდეს.

2. სააპელაციო საჩივრის ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლები

აპელანტი მიიჩნევს, რომ თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციული საქმეთა კოლეგიის გადაწყვეტილება სამართლებრივად უსწორია, აღსრულების ეროვნული ბიურო გამარტივებულ წარმოებას ფულადი თანხის დავალიანების გადახდევენების შესახებ მოთხოვნასთან დაკავშირებით ახორციელებს „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონით დადგენილი წესით. აღნიშნული კანონის 91⁷ მუხლის თანახმად, აღსრულების ეროვნული ბიურო, განცხადების რეგისტრაციიდან 5 სამუშაო დღის ვადაში ატყობინებს რესპონდენტს მის წინააღმდეგ გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ. რესპონდენტი ვალდებულია შეტყობინების მიღებიდან 10 კალენდარული დღის ვადაში სრულად დაფაროს დავალიანება თუ მოთხოვნა მართებულია მიიჩნევს, ან განახორციელოს ამ მუხლში ჩამოთვლილ მოქმედებათაგან ერთ-ერთი. მოცემულ შემთხვევაში, შპს „მ-----ის“ განცხადების საფუძველზე დაიწყო გამარტივებული წარმოება და განხორციელდა შესაბამისი მოქმედებები. გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ შეტყობინება თ-----ს გაეგზავნა ონლაინ სესხის ხელშეკრულებაში მითითებულ ფაქტობრივ მისამართზე, თუმცა ვერ ჩაბარდა (უკუგზავნილზე აღნიშნულია, რომ მეზობლების განცხადებით, ადრესატი არ ცხოვრობს მისამართზე). შემდგომ შეტყობინება რესპონდენტს გაეგზავნა აპლიკაციის ფორმაში მითითებულ რეგისტრაციის მისამართზე. შეტყობინება 22.05.2018წ. ჩაიბარა თ-----მა (ადრესატის ბებიამ). აპელანტი მიუთითებს სსკ-ის 71-74-ე მუხლებზე და მიიჩნევს, რომ მოცემულ შემთხვევაში, შეტყობინება ჩაბარდა რესპონდენტთან მუდმივად მცხოვრებ ოჯახის წევრს, კანონით დადგენილი წესით. აპელანტი არ იზიარებს საქალაქო სასამართლოს მოსაზრებას, რომ სადავო შეტყობინება ჩაბარდა პირს, რომელსაც არ ჰქონდა უნარი სრულად

გაეცნობიერებინა საკუთარი პასუხისმგებლობა და გზავნილის ჩაბარებით აღებული ვალდებულება მისი შვილიშვილისათვის გადაცემის შესახებ, შესაბამისად, გზავნილი არ შეიძლებოდა ჩაბარებულად ჩათვლილიყო. ცნობაზე (ფორმა VI -100), რომელსაც დაეყრდნო სასამართლო, არ ფიქსირდება მისი გაცემის თარიღი. ამასთან, სასამართლომ არ გამოიკვლია თ-----ის ჯანმრთელობის მდგომარეობა როგორი იყო იმ დროისათვის, როდესაც ჩაბარდა შეტყობინება და აიღო პასუხისმგებლობა, რომ გზავნილს გადასცემდა ადრესატს. შესაბამისად, სასამართლო გადაწყვეტილების მიღებისას დაეყრდნო დოკუმენტს, რომლის მიხედვითაც შეუძლებელია დადგინდეს, რა პერიოდში აღენიშნებოდა პირს ჯანმრთელობის მძიმე მდგომარეობა. სასამართლომ ზედაპირულად იმსჯელა ყველა იმ საკითხზე, რაც განაზოცვიელა აღსრულების ეროვნულმა ბიურომ.

3. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების უცვლელად დატოვების დასაბუთება

სააპელაციო პალატამ განიხილა საქმის მასალები, მოისმინა მხარეთა ახსნა-განმარტებები, შეამოწმა გადაწყვეტილების კანონიერება-დასაბუთებულობა და მიიჩნევს, რომ სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს, შემდეგ გარემოებათა გამო:

სააპელაციო პალატას მიაჩნია, რომ სააპელაციო საჩივარში მითითებული გარემოებები არ ქმნიან სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 393-ე და 394-ე მუხლებით გათვალისწინებულ შემადგენლობას და შესაბამისად, გადაწყვეტილების გაუქმების პროცესუალურ-სამართლებრივ საფუძვლებს.

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი, ადმინისტრაციულ სამართალწარმოებაში გამოიყენება საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის დებულებანი. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 377-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სააპელაციო სასამართლო ამოწმებს გადაწყვეტილებას სააპელაციო საჩივრის ფარგლებში ფაქტობრივი და სამართლებრივი თვალსაზრისით. იმავე მუხლის მეორე ნაწილის შესაბამისად, სამართლებრივი თვალსაზრისით შემოწმებისას სასამართლო ხელმძღვანელობს 393-ე და 394-ე მუხლების მოთხოვნებით. სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 390-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტის თანახმად, თუ სააპელაციო სასამართლო ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს შეფასებებს და დასკვნებს საქმის ფაქტობრივ ან/და სამართლებრივ საკითხებთან დაკავშირებით, მაშინ დასაბუთება იცვლება მათზე მითითებით.

3.1. ფაქტობრივი დასაბუთება

სააპელაციო სასამართლო სრულად ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს შეფასებებს და დასკვნებს საქმის ფაქტობრივ გარემოებებთან დაკავშირებით. სააპელაციო პალატის მოსაზრებით, საქალაქო სასამართლომ სწორად დაადგინა

საქმის ფაქტობრივი გარემოებები, რასაც იზიარებს სააპელაციო პალატაც.

3.2. სამართლებრივი დასაბუთება

სააპელაციო სასამართლო ასევე სრულად იზიარებს პირველი ინსტანციის სასამართლოს შეფასებებს და დასკვნებს საქმის სამართლებრივ საკითხებთან დაკავშირებით. სააპელაციო პალატის მოსაზრებით, საქალაქო სასამართლომ სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა საქმეში წარმოდგენილ მტკიცებულებებს.

3.2.1. განსახილველ საქმეზე დავის საგანს წარმოადგენს დავალიანების გადახდევის შესახებ სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს 06.06.2018წ. №SP1----- ბრძანების ბათილად ცნობა, რომლითაც რესპონდენტ თ-----ს აპლიკანტ შპს „მ-----ის“ მიმართ დაეკისრა დავალიანების გადახდა, 4681.99 ლარის ოდენობით.

სააპელაციო პალატა მიუთითებს „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონზე, რომლის საფუძველზეც აღსრულებას ექვემდებარება საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს მმართველობის სფეროში შემავალი საჯარო სამართლის იურიდიული პირის - აღსრულების ეროვნული ბიუროს თავმჯდომარის ბრძანება დავალიანების გადახდევის შესახებ. აღნიშნული კანონის 91^{4.1} მუხლის თანახმად, გამარტივებული წარმოების დაწყების საფუძველია განცხადება დავალიანების გადახდევის შესახებ, რომელიც მიზნად უნდა ისახავდეს აღსრულების ეროვნული ბიუროს თავმჯდომარის მიერ დავალიანების გადახდევის შესახებ ბრძანების გამოცემას. ამავე კანონის 91^{7.1} მუხლის თანახმად, აღსრულების ეროვნული ბიურო განცხადების რეგისტრაციიდან 5 სამუშაო დღის ვადაში ატყობინებს რესპონდენტს მის წინააღმდეგ გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ, ხოლო ამავე მუხლის მეორე პუნქტის შესაბამისად, გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ შეტყობინების უნდა შეიცავდეს: ა) გამარტივებული წარმოების ნომერს; ბ) აპლიკანტის დასახელებას, დაყენებულ მოთხოვნას და მოთხოვნის საფუძველს; გ) მითითებას იმის შესახებ, რომ რესპონდენტი ვალდებულია შეტყობინების მიღებიდან 10 კალენდარული დღის ვადაში სრულად დაფაროს დავალიანება, თუ მოთხოვნას მართებულიად მიიჩნევს, ან განახორციელოს ქვემოთ ჩამოთვლილ მოქმედებათაგან ერთ-ერთი: გ.ა) დაფაროს დავალიანების ნაწილი, თუ მოთხოვნას ნაწილობრივ მართებულიად მიიჩნევს; გ.ბ) განაცხადოს წერილობითი პროტესტი აპლიკანტის მოთხოვნის წინააღმდეგ, თუ არ ეთანხმება მოთხოვნას; გ.გ) წერილობით აღიაროს მოთხოვნა სრულად, თუ მოთხოვნას მართებულიად მიიჩნევს; გ.დ) წერილობით აღიაროს მოთხოვნის ნაწილი, თუ მოთხოვნას ნაწილობრივ მართებულიად მიიჩნევს; გ.ე) წარადგინოს განცხადება მორიგების შეთავაზების შესახებ; დ) განმარტებას იმის შესახებ, თუ რა სამართლებრივი შედეგი მოჰყვება დავალიანების გადახდევის შესახებ ბრძანების გამოცემას; ე) გამარტივებული წარმოების საფასურის ოდენობას, ანგარიშსწორების წესს და აღსრულების

ეროვნული ბიუროს საბანკო რეკვიზიტებს. ამავე კანონის 91^{7.4} მუხლის „ა“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, თუ რესპონდენტი არ განახორციელებს ამ მუხლის მე-2 პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტით განსაზღვრულ არცერთ მოქმედებას, დავალიანების გადახდევის შესახებ ბრძანება გამოიცემა მოთხოვნის სრულ ოდენობაზე.

დადგენილია, რომ დავალიანების გადახდევის შესახებ შპს „მ-----ის“ განცხადების საფუძველზე, აღსრულების ეროვნულმა ბიურომ თ-----ს გაუგზავნა წერილობითი შეტყობინება, გამარტივებული წარმოების დაწყებისა და სათანადო რეაგირების მიზნით, ადრესატისათვის 10 კალენდარული დღის განსაზღვრის შესახებ. შეტყობინება გაგზავნილი იყო მისამართზე: თბილისი, ვ-----, თუმცა იგი ადრესატს ვერ ჩაბარდა (საფოსტო შეტყობინების მიხედვით, ადრესატი არ ცხოვრობს მითითებულ მისამართზე). დადგენილია, რომ თ-----ს შეტყობინება ასევე გაეგზავნა მისამართზე: დ-----, ალნიშნული გზავნილი ჩაბარდა ადრესატის ბეზიას - თ-----ს. 06.06.2018წ. აღსრულების ეროვნულმა ბიურომ გამოსცა ბრძანება №SP1----- დავალიანების გადახდევის შესახებ, რომლითაც თ-----ს დაეკისრა 4681.99 ლარის გადახდა შპს „მ-----ის“ სასარგებლოდ.

სააპელაციო პალატა მიუთითებს, რომ „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 91^{7.10} მუხლის თანახმად, გამარტივებული წარმოებისას გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ შეტყობინება რესპონდენტს ჩაბარდება საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსით დადგენილი წესით. დაუშვებელია რესპონდენტისათვის გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ შეტყობინების საჯარო გამოცხადების გზით ცნობება.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 71.1 მუხლის თანახმად, სასამართლო უწყება ადრესატს ბარდება მხარის მიერ მითითებული ძირითადი მისამართის (ფაქტობრივი ადგილსამყოფლის), ალტერნატიული მისამართის, სამუშაო ადგილის, სასამართლოსთვის ცნობილი სხვა მისამართის ან მხარეთა შეთანხმებით გათვალისწინებული ჩაბარების განსხვავებული წესის მიხედვით. ამავე კოდექსის 74.1 მუხლის შესაბამისად, თუ სასამართლო უწყების ჩამბარებელმა სასამართლოში გამოსაძახებელი პირი ვერ ნახა მხარის მიერ მითითებულ მისამართზე, იგი უწყებას აბარებს მასთან მცხოვრებ ოჯახის რომელიმე ქმედუნარიან წევრს, ხოლო თუ უწყება ბარდება სამუშაო ადგილის მიხედვით – სამუშაო ადგილის ადმინისტრაციას, ამ კოდექსის 73-ე მუხლის მე-8 ნაწილით დადგენილი წესით, გარდა იმ შემთხვევებისა, როცა ისინი განსახილველ საქმეში მონაწილეობენ, როგორც მოწინააღმდეგე მხარეები. უწყების მიმღები ვალდებულია უწყების მეორე ეგზემპლარზე აღნიშნოს თავისი სახელი და გვარი, ადრესატთან დამოკიდებულება და დაკავებული თანამდებობა. უწყების მიმღები ასევე ვალდებულია უწყება დაუყოვნებლივ ჩააბაროს ადრესატს. უწყების ამ ნაწილით გათვალისწინებული პირისათვის ჩაბარება ჩაითვლება უწყების ადრესატისათვის ჩაბარებად, რაც დასტურდება უწყების მეორე ეგზემპლარზე

უწყების მიმღების ხელმოწერით.

სააპელაციო პალატა მართებულად მიიჩნევს საქალაქო სასამართლოს მსჯელობას, რომ ზემოაღნიშნული ნორმებიდან გამომდინარე, ადრესატისათვის გზავნილის ჩაბარებულად ჩათვლა, უპირველესად, გულისხმობს გზავნილის მიტანას ადრესატის მიერ მითითებულ მისამართზე. ასევე აუცილებელ პირობას წარმოადგენს გზავნილის ჩაბარება ადგილზე არმყოფი ადრესატის ოჯახის ქმედუნარიანი წევრისათვის, რომელიც მეორე ეგზემპლარზე აღნიშნავს თავის სახელს, გვარს, ადრესატთან დამოკიდებულებას და აღნიშნულს ადასტურებს ხელმოწერით. თუ აღნიშნული პირობები დაცულია, მაშინ გზავნილი ადრესატისათვის ჩაბარებულად მიიჩნევა. მოცემულ შემთხვევაში, საქმის მასალებით დადგენილია, რომ მოსარჩელისათვის გაგზავნილი შეტყობინება ჩაბარდა პირს, რომელსაც არ ჰქონდა უნარი სრულად გაეცნობიერებინა საკუთარი პასუხისმგებლობა და გზავნილის ჩაბარებით აღებული ვალდებულება, მისი შვილიშვილისათვის გადაცემის შესახებ, შესაბამისად, გზავნილი არ შეიძლება მიჩნეულ იქნეს ზემოაღნიშნული ნორმებით გათვალისწინებული უფლებამოსილი პირისათვის ჩაბარებულად, რომელსაც შეიძლებოდა ადრესატისათვის გზავნილის გადაცემის თაობაზე ვალდებულებისა და პასუხისმგებლობის გაცნობიერების უნარით ემოქმედა. ამრიგად, ვერ ჩაითვლება დადგენილად, რომ შესაბამისი გზავნილი თ-----ს ჩაბარდა კანონით დადგენილი წესით და სახეზეა გამარტივებული წარმოების პროცედურის დარღვევა.

სააპელაციო პალატა არ იზიარებს აპელანტის მოსაზრებას, რომ საქალაქო სასამართლოს დასკვნები თ-----ის ჯანმრთელობის მდგომარეობასთან დაკავშირებით, არ გამომდინარეობს საქმეში არსებული უტყუარი მტკიცებულებებიდან.

პალატა აღნიშნავს, რომ საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-4 მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სამართალწარმოება მიმდინარეობს შეჯიბრებითობის საფუძველზე. მხარეები სარგებლობენ თანაბარი უფლებებითა და შესაძლებლობებით, დაასაბუთონ თავიანთი მოთხოვნები, უარყონ ან გააქარწყლონ მეორე მხარის მიერ წამოყენებული მოთხოვნები, მოსაზრებები თუ მტკიცებულებები. მხარეები თვითონვე განსაზღვრავენ, თუ რომელი ფაქტები უნდა დაედოს საფუძვლად მათ მოთხოვნებს ან რომელი მტკიცებულებებით უნდა იქნეს დადასტურებული ეს ფაქტები. ამავე კოდექსის 102-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, თითოეულმა მხარემ უნდა დაამტკიცოს გარემოებანი, რომლებზედაც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნებსა და შესაგებელს. 103-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, მტკიცებულებებს სასამართლოს წარუდგენენ მხარეები. 105-ე მუხლის თანახმად კი, სასამართლოსთვის არავითარ მტკიცებას არ აქვს წინასწარ დადგენილი ძალა, სასამართლო აფასებს მტკიცებულებას თავისი შინაგანი რწმენით, რომელიც უნდა ემყარებოდეს მათ ყოველმხრივ, სრულ და ობიექტურ განხილვას რის შედეგადაც მას გამოაქვს დასკვნა საქმისათვის

მნიშვნელობის მქონე გარემოებების არსებობისა ან არარსებობის შესახებ.

სააპელაციო პალატის მოსაზრებით, საქმეზე წარმოდგენილი სამედიცინო დოკუმენტაცია, რომელიც ასახავს სადავო აქტის ჩამბარებული პირის ჯანმრთელობის მდგომარეობას, თავისი შინაარსით, იძლევა შესაბამისი დასკვნის გამოტანის შესაძლებლობას. ამ პირობებში, მოპასუხე მახრემ ვერ მიუთითა იმგვარ საწინააღმდეგო მტკიცებულებებზე, რომელთა არსებობის შემთხვევაში, საქალაქო სასამართლოს შეეძლო სხვაგვარი დასკვნის გაკეთება.

ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, საქალაქო სასამართლომ სწორად გადაწყვიტა, რომ არსებობს სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს 06.06.2018წ. №SP1----- ბრძანების ბათილად ცნობის საფუძველი, ვინაიდან თ-----
-ის მიმართ მიმდინარე გამარტივებული წარმოების პროცესში ადგილი ჰქონდა არსებითი ხასიათის პროცედურის დარღვევას.

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

ზემოაღნიშნული გარემოებების ანალიზის საფუძველზე სააპელაციო პალატას მიაჩნია, რომ სააპელაციო საჩივარში მითითებული გარემოებები არ ქმნიან საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 393-ე და 394-ე მუხლებით გათვალისწინებულ შემადგენლობას. პირველი ინსტანციის სასამართლომ სწორად გადაწყვიტა სადავო საკითხი, რის გამოც, არ არსებობს სააპელაციო საჩივრის დაკმაყოფილებისა და გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმების პროცესუალურ-სამართლებრივი საფუძვლები.

5. საპროცესო ხარჯები

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 55-ე მუხლის საფუძველზე, აპელანტის მიერ სახელმწიფო ბაჟის სახით გადახდილი 150 (ას ორმოცდაათი) ლარი უნდა ჩაითვალოს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ გადახდილად.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

იხელმძღვანელა რა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლის მე-2 ნაწილით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 257-ე, 372-ე, 390-ე, 397-ე მუხლებით

სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატამ დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;

2. უცვლელად დარჩეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2019 წლის 18 იანვრის გადაწყვეტილება;

3. განჩინება შეიძლება გასაჩივრდეს, მხარეთათვის დასაბუთებული განჩინების გადაცემიდან 21 (ოცდაერთი) დღის ვადაში, საკასაციო საჩივრით, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატაში (მდებარე მისამართზე: ქ. თბილისი, ძმები ზუბალაშვილების ქ. №6), თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის მეშვეობით (მდებარე მისამართზე: ქ. თბილისი, გრიგოლ რობაქიძის გამზ. №7ა).

მოსამართლე:

ხატია არდაზიშვილი